

טמונה בפרשה

שנה

פנינים

"וראיתם את הארץ מה היא"

בג' מקומות בתורה נזכר לשון 'וראיתם'. א. בדברי פרעה למיילדות: "וראיתן על האבנים". ב. בפרשתנו בפרשת ציצית: "וראיתם אותו". ג. "וראיתם את הארץ מה היא". ורומזים הפסוקים האלו על הדרך שיש לאדם לבדוק אישה למטרת נישואין. 'וראיתן על האבנים' - יש להתחקות ולחקור אודות ייחוסה ומשפחתה שיהיו יראי ד'. 'וראיתם את הארץ מה היא' - רמז למקום ולסביבה בה גדלה האישה, שהאדם נמשך בדעותיו אחר מקום גידולו. 'וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ד' - האם היא בעצמה יראת ד', בעלת מידות טובות ומקיימת את כל מצוות ד' כתיקונה. עוד ראיתי, שזה רמז למשנה (אבות פ"ג מ"א - פרק הנאמר השבוע): 'הסתכל בשלושה דברים ואין אתה בא לידי עבירה, דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד לתת דין וחשבון'. 'וראיתן על האבנים' - רמז לדע מאין באת' שהרי עוסק בלידת האדם. 'וראיתם את הארץ מה היא' - רמז למקום שילך בו האדם לאחר שימות, הלא היא הארץ. 'וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ד' - יש לזכור את מצוות ד', שהרי אנו עתידים לתת לו דין וחשבון על מעשינו. (אחרונים) ויש להעיר שכתוב 'וראיתם' במקום נוסף: 'ובקר וראיתם את כבוד ד', ואולי ניתן להוסיף שכשתבוא הגאולה הנקראת 'בוקר', אז מי שהסתכל בג' הדברים הללו יזכה לראות את כבוד ד'.

והוא וזה וזה וזה

"החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב... הבמחנים אם במבצרים"

פירש רש"י: 'סימן מסר להם, אם בפרזים יושבין, חזקים הם שסומכין על גבורתם, ואם בערים בצורות הם יושבין, חלשים הם'. ויש לפרש מדוע הוצרך רש"י לפרש כן שהוא לכאורה הפך הפשט. בגמרא (גיטין עה): כתוב שאין אדם מקדים בדבריו את פורענותו, ולכן שכיב מרע המוסר גט לאשתו על תנאי יאמר כך: 'אם לא מתי - לא יהא גט, אם מתי - לא יהא גט'. והניסוח הכפול הוא משום שצריכים להקדים את ההן ללאו וכן לא להקדים את הפורענות. נחזור לעניינינו, הרי לנו שכשהאדם מביא שני צדדים, יבחר להציג תחילה את הצד החיובי עבורו. אם כן תמוהים דברי משה שהקדים חזק לרפה ומחנים למבצרים (בשעה שהמעט הוא אם רב' מובנת הקדמת המעט לרב). לכן הוצרך רש"י לפרש ששני הדברים תלויים זה בזה, והחזק יושב במחנות והרפה במבצרים, ומדוע עדיפים לנו החזקים? מפני שעתידיה הצרעה לבוא לפני בני ישראל בכיבוש הארץ ולהילחם עמם ביושבי המקום - הרי שכנגד החזקים יהיה לישראל סיוע מהצרעה אך אין כח לצרעה לסייע במאבק מול חומות וקירות מבוצרים - לכן זו אפשרות פחות רצויה לבני ישראל הכובשים. (אבן הרא"ש) [אמנם, יש לבאר אם כן את המשך הפסוקים: "היש בה עץ אם אין" שפירש שם רש"י 'אם יש בהם אדם כשר שיגין עליהם בזכותו' - לכאורה בוודאי שמשה אינו מקווה לאפשרות זו...]

והוא וזה וזה וזה

"היש בה עץ אם אין"

מובא במדרש (שמ"ר בשלח): 'ולא נחם אלקים, למה דרך ארץ פלשתים, אמר רבי שמעון בר אבא אמר רבי יוחנן, כיון ששמעו הכנענים שישראל נכנסים לארץ, עמדו וקיצצו הנטיעות שהיו להן'. לכן אמר משה למרגלים, תתבוננו אם יש שם עצים או רק שיחים קטנים ונטיעות חדשות שהספיקו לגדול בשנה הראשונה שהיינו במדבר. זאת, כדי שיראו שנמוג ליבם מפני בני ישראל ולא יוכלו לעמוד נגדם. (אשכול ענבים)

והוא וזה וזה וזה

"ויבאו עד נחל אשכול... למקום שהוא קרא נחל אשכול"

ויש לבאר שהרי מבואר בפסוק שהמקום נקרא נחל אשכול אף קודם שהגיעו המרגלים לשם, שהרי באו עד לשם, ובמה התבטא העניין שנקרא הנחל נחל אשכול ע"ש האשכול שכתרו המרגלים שם? ויש לומר: א. מכאן ולהבא נקרא אשכול ונקרא ע"ש העתיד, ולכנענים היה שם אחר מן הסתם. ב. נקרא אשכול בפי הכנענים ע"ש הכרמים, ובפי ישראל ע"ש אותו האשכול. ג. בהתחלה נקרא אשכול בל"ו ע"ש אשכול חברם של אברהם אבינו, ענר וממרא, ולאחר מכן נקרא המקום 'אשכול' עם ו', כדי לרמוז על 2 אשכולות בלשון רבים (כמו 'בסכת' שנדרש בלשון יחיד), אשכול האיש והאשכול שלקחו המרגלים. (הגר"א) ד. החליפו את שם הנחל מאשכול ע"ש האיש לאשכול ע"ש הגפן. (הכתב והקבלה) (ע"פ תשובות הקוראים ל'שאלה לשלחן השבת' ע"ח)

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימה (נשא הפרשה 22702) ולימים אסדרם אפי 200 ההגהות

בפרשה. כגלגליו, גלגליו מהאגיות אל

הפסוק מהפרשה.

א. מקושש העצים ועונשו

א. כעס השי"ת וסליחתו ע"י

תפילות משה

א. דיני מצוות חלה

ב. המרגלים תרים את הארץ

ד. דיני מצות ציצית

ד. דיני פר העלם דבר

ה. בכיית העם

ה. המרגלים מוציאים דיבת הארץ

ו. שליחת המרגלים ע"י משה

ט. פירוט שמות המרגלים

מ. דיני חטאת יחיד

מ. ציווי הנסכים והמנחות

צ. עליית המעפילים והכאתם

ד. עונש העם והמרגלים

העלון מוקדש לע"נ

רבקה בת יסכה ע"ה

ת.נ.צ.ב.ה

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם.

זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה! ניתן לתרום:

1. בהעברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'ביון'. 2. לשלוח שיק למערכת.

טמונה בפרשה

שנה

חידון א' ת'

הגשמה לכל שאלה מציגה באור המופיעה בראש השורה.

- א. שם אחד מילידי הענק
- ב. הימים בהם נשלחו המרגלים היו ימי _____
- ג. שמות שלושה מהמרגלים
- ד. ד' המית במגפה את המרגלים מוצאי _____ הארץ
- ה. מידת נפח לנוזלים (שמן ויין)
- ו. מה עשו העם כשנודע להם עונשם? (לשון הפסוק)
- ז. המרגלים כרתו בנחל אשכול
- ח. העמלקי והכנעני הכו את המעפילים עד ה-
- ט. יהושע וכלב אמרו ש- "_____ הארץ מאד מאד"
- י. המקריב נדר או נדבה צריך להביא עמו גם _____
- כ. השי"ת הבטיח לו שזרעו יירש את חברון
- ל. מילה נרדפת למילה "לרגל"
- מ. המרגלים אמרו שראו בארץ אנשי _____
- נ. אביו של יהושע (או: אביו של אחד המרגלים)
- ס. מרכיב עיקרי במנחה
- ע. ממנה מפרישים חלה
- פ. המרגלים הביאו והראו למשה וכל העם מ_____
- צ. "סר _____ מעליהם"
- ק. ממקום זה במדבר פארן נשלחו המרגלים
- ר. המרגלים הביאו איתם, מהארץ להראות לעם
- ש. חברון נבנתה _____ שנים לפני צוען מצרים
- ת. המרגלים הביאו איתם, מהארץ להראות לעם

חידון א' ת' - הפוך

הגשמה לכל שאלה מציגה באור המופיעה בראש השורה.

- א. אביו של מרגל שבט בנימין, פלטי
- ב. "הלוא _____ לנו _____ מצרימה"
- ג. 'ציצית' בגימטריא + 8 חוטים + 5 קשרים =
- ד. שמו של מקושש העצים (ע"פ המסורת)
- ה. עונשו של המחלל שבת במזיד
- ו. יהושע וכלב _____ את בגדיהם אחר דברי המרגלים
- ז. "וטפכם אשר אמרתם _____ יהיה"
- ח. "ועתה יגדל נא _____ ד"
- ט. שמו של מרגל שבט שמעון
- י. שמותם של שניים מילידי הענק
- ך. השי"ת אמר למשה- "סלחתי _____"
- ל. המרגלים הביאו מארץ ישראל במוט
- ם. המרגלים אמרו שנראו בעינינו ובעיניהם כ-
- ן. יש להרים תרומה מן החלה כתרומת _____
- ס. "_____ כלב את העם אל משה" (רמז: 'וישקיט', 'וישתיק')
- ע. מרגל שבט ראובן
- ף. אביו של מרגל שבט יששכר, יגאל
- ץ. אדם כשר, מכונה כך- (ע"פ רש"י)
- ק. עם שיושב, בארץ הנגב
- ר. ד' רצה להרוג את בני"ב-
- ש. המעפילים המרו את דבר ד' והעפילו אל _____ ההר
- ת. המרגלים ראו בא"י ערים _____

ליולן טאנקלוס - עברית

כל פרשה אצא 382 מילה מציגים אותן אוס שניסח לפרשת (ש' ז'ננו)

"השמנה היא" (יג' ב') = "העתירא". התואר העברי 'עתיר' המתאר דבר שיש בו הרבה, מרובה, עשיר במשהו.

מן המדרש

שנו רבותינו: האב חייב בבנו בחמישה דברים: למוכו, ולפדותו, וללמדו תורה, וללמדו אומנות, ולהשיאו אישה. והבן אף הוא חייב לכבד את אביו. כתוב: 'כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכורי הוא' - הרי שאנו בניו של הקב"ה, שמילא אחר כל ה'חובות' הללו: הקב"ה מל אותנו על ידי יהושע, שנאמר: "מול את בני ישראל שנית". ופדה אותנו: "ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלוקים לפדות לו לעם". ולימד אותנו תורה: "אני ד' אלוקיך מלמדך להועיל", "ולמדה את בני ישראל". ולימד אותנו אומנות: "וכי תבואו אל הארץ ונטעתם". השיאו אישה, שאמר לבני נח: "פרו ורבו". וכן זקוק האב להאכיל ולהשקות, לרחוק, לסוך ולהלביש את בנו. כך עשה הקב"ה לישראל: "וארחצך במים ואשטף דמיך ואלבשך רקמה ואנעלך תחש", "ולחמי אשר נתתי לך", "עלי באר ענו לה". מה האב נותן לבנו נכסיו, אף הקב"ה נתן לישראל: "ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים". וכשם שהאב כותב נכסיו לבנו, כך בנו חייב להעלות לו דורון, וכך הקב"ה אומר לישראל: "כי תבאו אל ארץ מושבותיכם אשר אני נותן לכם ועשיתם עולה לד'". ומהיכן האומות יודעים שהם בניו? משירשו נחלת אביהם, שנאמר: 'בהנחל עליון גוים וגו'". ואומר 'ונתתי אותה לכם מורשה'. ואומר: 'אשיתך בבנים'. (ע"פ מדרש תנחומא וילקו"ש)

העלה בפרשה

החזיר לנקודת ההתחלה.
אולם הותקף בשאלה,
חתי נגמו המקום,
של מספר קצת עקום.

המונח המבוקש הינו מילה בג' אותיות המופיעה בפרשה, אשר כל שורה במידה רומזת להקשר שונה שלה.
(יגכן כגיב אסר ומיאוסי אותיות גלי' היא דומה)

הגשמה מפרסם אי"ה בגיליון הבא

טמונה בפרשה

שנת

ושפני טמוני חול

מה משותף למרגלי השבטים: שמעון, יששכר, גד

ונפתלי?

"ויקרא משה להושע בן נון יהושע"

כתוב בתרגום יונתן בן עוזיאל שמשה קרא להושע יהושע כשראה את ענוותנותו. וביאר ה'אובה ישראל' מאפסא שכתוב במדרש שלעתיד יבוא יקומו בני ישראל בתחיית המתים לפי סדר הא' ב' של שמם (אברהם, בנימין, גד וכו'). אבל מי שיש בו מדת ענוה - יקומו ראשונים. לכן לא חשש משה שיהושע יקפיד על כך ששמו שונה לדעה מה' ל' ולא יתאחר כלל בתחיית המתים כי מכל מקום יקום בין הראשונים הענוותנים. (ולכן פרעה אמר ליוסף קודם ששינה את שמו לצפנת פענח "אני פרעה" - דהיינו ואין זה יאה שתקום לפני בתחיית המתים, לכן קרא לו שם באות צ', אחריו.)

שעשועי דאורייתא

"ויקרא משה להושע בן נון יהושע"

מי עוד בתנ"ך נקרא בשם 'יהושע'? (3 תשובות)

מצאו נא בפרשה:

- שם שכלול בו עוד שני שמות שונים בפרשה.
- דבר שלעיתים מכונה בלשון זכר ולעיתים נקבה.
- את האות ה' המופיעה 3 פעמים ברציפות. (לא באותה מילה)
- את שמותיהן של 13 פרשות (אחרות) בתורה.
- אות המופיעה פעמיים ברצף. (10 תשובות)

"זיכרון" סימן

איטריאק ורמיזים אצטריג מספר פסוקי הפרשה

בפרשת שלח מסופר בעיקר על המרגלים. אך יהושע וכלב אמרו: "טובה הארץ מאד מאד".
בפרשת שלח ישנם 119 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילים:
"הלא טובה היא מאד" = בגימטריא = 119

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לשבוע שעבר: מצוות שכתב בהן השו"ע שצריך להיזהר 'מאד'? 1. ברכות התורה. (או"ח מז) 2. כוונה ב'ובא לציין'. (או"ח קלב) 3. בסעודה שלישית. (או"ח רצא) 4. בהדלקת נרות חנוכה. (או"ח תרעא) 5. להיזהר בכבוד ההורים. (יו"ד ר"מ) 6. במזוזה. (יו"ד רפ"ה) 7. שלא למול תינוק שלא מוכן. (יו"ד רסג) 8. להתרחק מן הנשים. (אב"ע כא) 9. עונש המידות והמשקולות קשה מאד. (חו"מ רלא) **לסדר את הפרשה** - טובה הארץ מאד מאד. **חידון א' ת'** - אחימן, ביכורי ענבים, גדי גאזאל גדיאל, דיבת, הין, ויתאבלו, זמורה, חרמה, טובה, יין, כלב, לתור, מידות, נון, סולת, עיסה\עריסותיכם, פרי הארץ, צילם, קדש, רימון, שבע, תאנה. **חידון א' ת' הפוך** - רפוא, טוב שוב, תרי"ג, צלפחד, סקילה, קרעו, לבו, כח, שפט, ששי תלמי, כדברך, אשכול, חגבים, גורן, ויהם, שמוע, יוסף, עץ, עמלק, דבר, ראש, בצורות. **שעשועי דאורייתא** - יהושע בית השמשי (שמואל א' ו, יד), יהושע שר העיר ירושלים (מלכים ב' כג, ח), יהושע בן יהוצדק (חגי א, א). 1. "גדיאל", גדי וגד. 2. מנחה. לעיתים "בלולה", ולעיתים "בלול". 3. "בלילה ההוא". 4. וישלח, מקץ, שמות, תרומה, ויקרא, קדשים, אמור, בהר, במדבר, נשא, חקת, הדברים, עקב. 5. בבקר, שגגה, ההר, ניחה, הינו, ככה, ממדבר, ענך, ששי, תתורו. **מילה בפרשה בהעלותך** - אפו. "תכינו בחמלה מזון" - אפו את הלחם! "למנוע מאיבר רזון" - אפו=האף שלו, "ירגע אם כן, מכעסו" - כעסו=אפו וגם: אם כן=אפוא=אפו (באיוב כך כתוב מספר פעמים), "ויבדוק לאן הן טסו" - עפו. **טמונות בפרשה** - 1. "על ציצית הכנף" (טו, לח) 2. "ועליתם את ההר" (יג, יז) 3. "אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" (טו, לט) 4. החילזון רומז למצוות התכלת (טו, לח) 5. "חלה תרימו תרומה" (טו, יט) 6. גמל - "עמיאל בן גמלי" (יג, יב) 7. ארבע כוסות כנגד 4 לשונות של גאולה וכן ארבע כנפסת הציצית. (רש"י טו, לח) 8. "במבצרים" (יג, יט) 9. מעפילים - "זיעפילו" (יד, מד) 10. 'ותולעים יוצאים מלשונם' (רש"י יד, לז) 11. 'נמלים יש בכרמים כאנשים' (רש"י יג, לג) 12. עריסה - "ראשית עריסותכם" (טו, כ) 13. 'ואותה שעה כשרים היו' (רש"י יג, לג) 14. -תמונה ללא פתרון, תחשבו! 15. "מקושש עצים" (טו, לב) 16. 'ובלשון ארמי כריך עגול' (רש"י יג, כח) 17. פיצוחים - 'הבפצחין' (אונקלוס יג, כט) 18. גן לאומי חמת - "לבא חמת" (יג, כא) **טמונות בהפטרה** - 1. "לחפר את הארץ" (ב, ב) 2. "מרגלים חרש" (ב, א) 3. "הגג" (ב, ו) 4. "ותקשר את תקות השני בחלון" (ב, כא) **שאלה לשלחן השבת במדבר** - שאלנו: כיצד מסיימים את קריאת התורה בפרשת במדבר בדבר לא טוב? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. הפסוק השלם עוסק בכך שלא יבואו לראות כבלע את הקדש ומתו. 2. מפני שמיתתם של רשעים טוב להם וטוב לעולם. 3. באמת פרשת נשא הייתה אמורה לפתוח ב'נשא את ראש בני קהת' המופיע בסוף פרשת במדבר, אך השתרש טעות להתחיל ב'נשא את ראש בני גרשון'. 4. בגלל שמסיימים בברכת התורה - אין לחוש.

ניתן להשיג את העלון

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

באתר: 'לדעת', בכתובת: <http://ladaat.info/gilyonot.aspx> או באתר: 'אידישער ווינקל' (באידיש):

<https://yiddishevinkel.com/gilyones> או באתרים: 'דרשו', 'תורת יוסף'.

בשכונת בית ישראל בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רחוב בית ישראל 1, ובמערכת.

© כל הזכויות שמורות לאהרן בייין.

ניתן לשלוח תגובות רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17 ירושלים - temunabaparashah@gmail.com

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת. מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

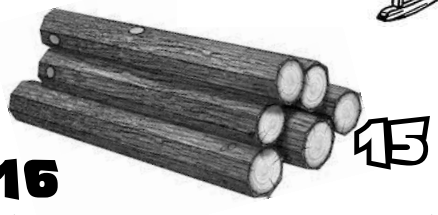
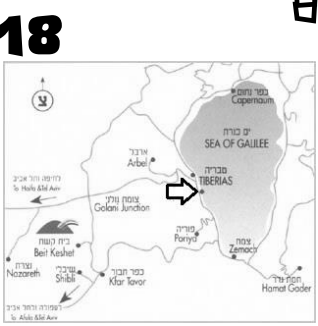
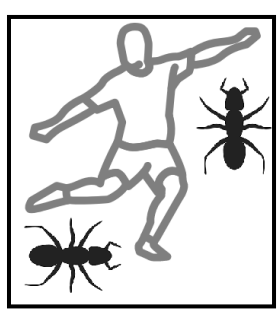
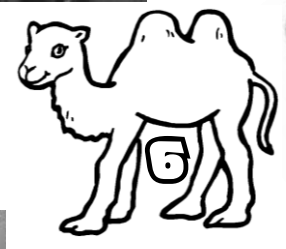
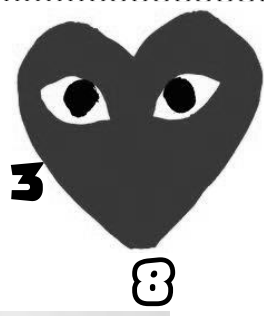
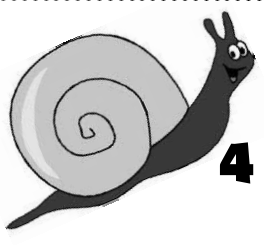
למונות בפרשה

שמה

מקרא רמת קוש: תשס"ז קשה

לחזור בין

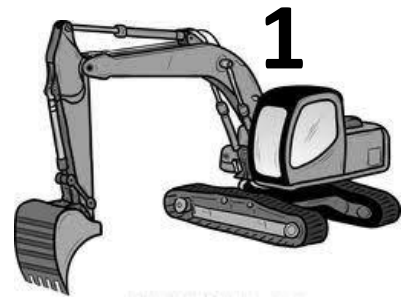
זהו גידון משעשע המיועד לילדים, המיועד ללמוד את המילים והמושגים המופיעים בפרשה. (תוכלו להוציא גיבוב בדרך המצוינת)
אנשים, כי אין הכוונה להמשיך את הפסוקים בלבד, אלא רק בדרך רחב וכלל. (הואילם לזיין זאת אלאים)
אם אתם רוצים להצטרף אלינו, אנא פנו אל: temunabaparashah@gmail.com כחומר להצטרפות רשמית והקדמת ניגון אלאים בקשה אלינו הננו

וישלח יהושע
(יהושע ב, א - כד)

הפטרית שמה

למונות בהפטרה

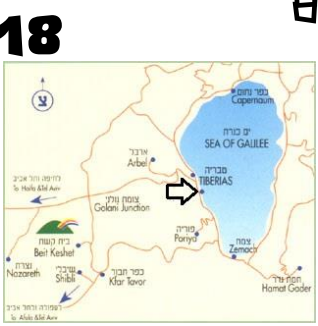
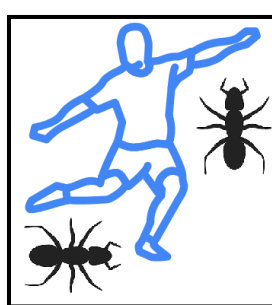
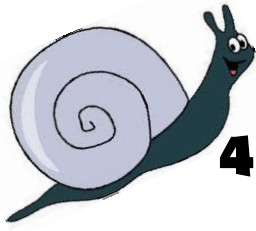
למונות בפרשה

שמה

מקרא רמת קוש: תשס"ז קשה

זהו אידון משעשע המיועד לתלמידי התורה על פסוקים ומוטיבים מהפרשה והפירושים. (תוכלו להוציא גשבות בדף המצורף) אדגיש, כי אין הכוונה להמשיך את הפסוקים בלא, אלא רק בדרך רחב וכלל. (הואילם אזיין זאת ארבים) אשמח לקבל תגובות, איצורים והערות: temunabaparashah@gmail.com כחומר להצטרפות רשימת התפוצה והקדשות ניגן אלמו בקשה אמילי הניל

לאתר ביון

וישלח יהושע (יהושע ב, א - כד)

הפטרת שמה

למונות בהפטרה

